

Š i f r a k a n d i d a t a :

--

Državni izpitni center

JESENSKI IZPITNI ROK

SLOVENŠČINA

Izpitna pola 1

Šolski esej (700–1000 besed)

Četrtek, 25. avgust 2011 / 150 minut

Dovoljeno gradivo in pripomočki:

Kandidat prinese nalivno pero ali kemični svinčnik.

Kandidat dobi dva konceptna lista in dva ocenjevalna obrazca.

Priloga z izhodiščnim besedilom za razlagalni/interpretativni esej je na perforiranem listu, ki ga kandidat pazljivo iztrga.

SPLOŠNA MATURA

NAVODILA KANDIDATU

Pazljivo preberite ta navodila.

Ne odpirajte izpitne pole in ne začnajte reševati naloge, dokler Vam nadzorni učitelj tega ne dovoli.

Prilepite kodo oziroma vpišite svojo šifro (v okvirček desno zgoraj na tej strani in na ocenjevalna obrazca). Svojo šifro vpišite tudi na konceptna lista.

Izpitna pola vsebuje navodila za razpravljalni in razlagalni/interpretativni esej. Eseg naj obsega od 700 do 1000 besed. Število točk, ki jih lahko dosežete, je 50.

Pišite **v izpitno polo** z nalivnim peresom ali s kemičnim svinčnikom. Pišite čitljivo, vendar ne samo z velikimi tiskanimi črkami. Če se zmotite, napačno besedo ali poved prečrtajte in jo zapišite na novo. Nečitljiv esej bo ocenjen z nič (0) točkami. Osnutek eseja pišite na konceptna lista. Osnutek se ne upošteva pri ocenjevanju.

V preglednici zaznamujte izbrani esej z "x".

Razpravljalni esej	Razlagalni/interpretativni esej

Zaupajte vase in v svoje zmožnosti. Želimo Vam veliko uspeha.

Ta pola ima 16 strani, od tega 2 prazni.

Priloga k izpitni poli 1 (M112-103-1-1)

Gustave Flaubert: Gospa Bovaryjeva (odlomek)

Gustave Flaubert: Gospa Bovaryjeva. Ljubljana: DZS, 2010, 180–182.

Minilo je šest tednov. Rodolpha ni bilo. Nekega večera se je spet oglasil.
»Ne vračajmo se prekmalu; nápak bi bilo!« se je sprva opominjal.
Konec tedna je bil šel na lov; po lovu je pomislil, da je prepozno; nazadnje si je rekel:
»Če me je vzljubila že prvi dan, je moglo nestrpnó čakanje name kvečjemu podnetiti njeno ljubezen. Nadaljujmo torej!«
In ko je stopil v sobo in videl, da je Emma prebledela, je spoznal, da je dobro računal.
Bila je sama. Dan se je poslavljal. Muslinasti zastórkí pred šipami so delali mrak še bolj gost in pozlačeni tlakómer, ki ga je obseval zaostal sončni žarek, se je iskril v zrcalu med izrastki koral.
Rodolphe ni sédel. Emma se je njegovim prvim vljudnostnim puhlicam komaj odzvala.
»Opravke sem imel,« je rekel. »In bolan sem bil.« »Menda ne hudo?« je vzkliknila.
»Hm!« je dejal Rodolphe in sedel na stolec zraven nje. »Pravzaprav ... Se pač nisem hotel oglasiti.«
»Zakaj ne?«
»Kaj ne uganete?«
Pogledal jo je še enkrat, tako silovito, da je zardela in pobesila glavo. Nato je povzel:
»Emma ...«
»Gospod!« je zrasla in se odmaknila.
»Oh!« je rekel z otožnim glasom. »Vidite, kako prav sem imel, da se nisem maral vrniti; saj mi prepovedujete ime, ki mi je nehote ušlo z ustnic, ime, ki polni vso mojo dušo! Gospa Bovaryjeva! E, tako vas vsak imenuje! ... Sicer to ni vaše ime; to je ime nekoga drugega!«
Ponovil je:
»Ime drugega človeka!«
In je skril obraz v dlani.
»Da, nenehno mislim na vas! ... In ta spomin me navdaja z obupom! Ah, oprostite ... Saj že grem ... Zbogom! ... Daleč pojdem ... tako daleč, da ne boste nikoli več slišali govoriti o meni! ... Ali danes ... sam ne vem, kakšna moč me je še enkrat vlekla k vam! Z nebese se človek pač ne bori; smehljaju angelov se ne ustavlja! Kar je krasno, sladko in vredno oboževanja, nas omamlja!«
Prvič v svojem življenju je Emma poslušala take stvari; in njen ponos se je mehkužno pretezal v gorkoti tega govorjenja, kakor človek, ki uživa krepilno prijetnost kopeli.
»Ali, čeprav se nisem pokazal,« je nadaljeval, »čeprav vas nisem mogel videti in z vami govoriti, sem vendar gledal to, kar vas obdaja. Ponoči, slehernó noč, sem vstajal in hodil sem, gledat vašó hišo, streho, ki se je svetila v mesečini, vrtnó drevje, ki se je zibalo pod vašim oknom, in malo svetilko, lučko, ki je sijala skozi šipe v mrak. Oh, vi niste vedeli, da je tu spodaj, tako blizu in vendar tako daleč od vas, nesrečnež, ubožec ...«
Obrnila se je k njemu in zaihtela:
»Oh, kako ste dobri!«
»Ne, samo ljubim vas! Recite, da ne dvomite o tem; recite mi le besedo, samo besedo!«
In Rodolphe se je rahlo spustil s stolca na kolena; ali v kuhinji se je oglasil ropot cokel; opazil je, da sobna vrata niso bila zaprta.
»Kako usmiljeno bi bilo,« je nadaljeval, ko se je pobiral, »če bi ustregli moji želji!«
Prosil je, naj mu razkaže svojo hišo, češ rad bi jo poznal. Gospa Bovaryjeva ni videla v tem nič hudega; že sta bila vstala, ko je stopil v sobo Charles.
»Dober dan, gospod doktor,« ga je nagovoril Rodolphe.
Zdravniku je ta nepričakovani naziv godil; razcedil se je v samo vljudnost; medtem se je gost nekoliko obrzdal.
»Z milostljivo sva govorila o njenem zdravju,« je povzel.
Charles mu je segel v besedo, češ da je ves v skrbeh, ker ženo spet napada tesnoba.
Rodolphe je nato vprašal, ali ji ne bi koristilo jahanje.
»Gotovo da! Izvrstno, kakor nalašč! ... To je dobra misel, Emma; da sem na tvojem mestu, bi se je oprijel!«

Prazna stran

RAZPRAVLJALNI ESEJ

ČUDEŽ LJUBEZNI

V romanu *Ločil bom peno od valov* Elica Spransky ugotovi, da ljubezen ni ne dar ne miloščina, ampak čudež, da nekdo lahko čuti enako kot ti. Opredelite se do njenega spoznanja, ovrednotite pa tudi Emmine odnos do ljubezni. Katera izmed stranskih ljubezenskih zgodb najbolj pripomore k Eličinemu spoznanju o čudežnosti ljubezni? Povzemite jo in pojasnite, kako nakaže Eličino kasnejše spoznanje. Kaj in kako pa je najbolj vplivalo na Emmine predstave o pravi ljubezni? Primerjajte razvoj Emminega in Eličinega odnosa do moža in njun odnos ponazorite z dogodkom iz romanov. Katero od ljubezenskih iskanj literarnih junakinj je po vašem mnenju prepričljivejše prikazano in zakaj?

Pazite na jezik, zgradbo in slog svojega pisanja.
Esej naj obsega od 700 do 1000 besed.

INTERPRETATIVNI ESEJ

Gustave Flaubert: Gospa Bovaryjeva (odlomek)

Gustave Flaubert: *Gospa Bovaryjeva*. Ljubljana: DZS, 2010. 180–182.

Rodolphov obisk zareže v Emmine življenje. Bi znali povzeti dogajanje pred odlomkom in tako pojasniti besede, ki si jih izreče Rodolphe, preden vstopi v Emmine sobo? Ali lahko utemeljite, da je njegovo zapeljevanje skrbno načrtovano in premišljeno? Med dvorjenjem pokaže Rodolphe tudi svojo igralsko spretnost. Ponazorite, s katerimi jezikovno-slogovnimi sredstvi je ta njegova lastnost v odlomku predstavljena. Pojasnite, kako se Emma odziva na Rodolphovo zapeljevanje in v čem sta si Emma in Charles v odlomku podobna. Kakšne posledice ima moževa velikodušnost na koncu odlomka in kako bi ga prav zaradi tega naslovili?

Pazite na jezik, zgradbo in slog svojega pisanja.
Esej naj obsega od 700 do 1000 besed.

Prazna stran

